

Forfatter: Udrag fra Det høie Spil

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 14.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296367071856/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

og en fuldspækket Guldbars: stog hvad Eders er, kjære Herre! – sagde han – og tilgiv mig! I befrier mig med det samme for en Byrde, som jeg for længe siden er kjød af; thi jeg har af Frygt for Tyve ikke lukket et Øie siden jeg forlod Jer, og – →

»Tyv troer, at hver Mand stjæler« – afbrød Holger ham, og maatte smile over den arme Karl, som midt i sin Pragt og Herlighed, saae heelt forvaaget og latterlig ud. Han hjalp ham nu selv op af Skarnet, og gav ham ikke engang de Prygl, han havde tiltænkt ham; men loe meer jo længer han betragtede ham.

»Lad mig være eders Rideknegt igjen som før – bad den angerfulde Jochum: – saa er Æren vel mindre; men Skammen og Frygten ogsaa mindre, haaber jeg, og den Onde skal aldrig meer forføre mig til, at ville være en fornem Herre. Jeg har kun havt Ærgrelse og Fortræd deraf, og naar jeg troede, at jeg ret teede mig fornemt og standsmæssigt, loe Folk mig ud, og bedrog mig dertil i mine åbne Øine. Dertil kommer den Ulykke, at jeg seer ud som en Nar; thi det er som forhexet, og jeg har aldrig kunnet faae en Herrekjole, som passede mig. Lad mig nu skille mig ved denne forbandede Stads, og mens I gjør Eder tilgode i Kroen, Herre! som I nok trænger til, vil jeg, hvis I tillader det, tage mig en lille Luur, at jeg ikke skal falde i Sovn for Eder paa Veien.«

Hexen har dog holdt Ord, tænkte Holger, og føiede den arme Stymper i hans Begjering. Da Karlen havde udsovet, og hans Herre faaet Erstatning for den lange Faste, satte Holger sig paa den blissede Hoppe og kjøbte et Æsel af Verten til Jochum, hvorpaa han i ydmyg Tjenerdragt satte sig og fulgte i ærbødig Prastand sin lystige Herre, som han fra den Dag af aldrig mere forlod, men blev en tro og hergiven Tjener.

En Dag kom Holger i Følgeskab med to unge opblæste Riddersmænd, som talede vidt og bredt om deres Tourneringer og Heltegjerninger, og berømmede deres Herskerinde over al Maade. Den unge Eventyrer havde ingen Bedrifter at berømme sig af og ingen Herskerinde at rose. Du maa slaes – tænkte han – og forelske dig engang, saa kan du ogsaa snakke med; de Karle see ikke ud til at være halv saa raske som du. Jeg vil for en Forandrings Skyld yppe Klammerie, for dog at see, hvad jeg duer til i Krig. »Hør veed I hvad – sagde han til Ridderne – I skulde ikke snakke saa meget om Jer selv og eders Dulceer, I maae ikke troe, at I ere de største Helte i Verden,